

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Namsskogan kommune
Næringsavdelingen
7890 Namsskogan

Luxembourg 11. oktober 2011

Att : Sissel K. Grongstad (Skogbrukssjef)
Ad : Konesjon: Ulovlig prissamarbeid – Mæle/Ulvig/Kiærs kjøp av
Norske skogs eiendommer
Saksnr : 10/544-14
Deres Referanser :
Vår Referanse :
Oversendelse : Faks og brev
Deres faks nr : +47 74 33 32 70
Antall sider : 5
Vedlegg : 1 (4 s)
Kopi : Allskog BA; De berørte kommunene; Fylkeskommunen; Norske
Skogindustrier ASA; Konkurransetilsynet

Jeg viser til tidligere korrespondanse i saken, sist mitt brev av 5. september 2011. Så vidt jeg har forstått det skal saken opp for kommunestyret i nær fremtid. I den forbindelse ber jeg om å få oversendt komiteens innstilling til rådmannen og/eller rådmannens innstilling til kommunestyret, slik at vi på den måten kan få satt oss inn i innstillingen før saken skal behandles av kommunestyret.

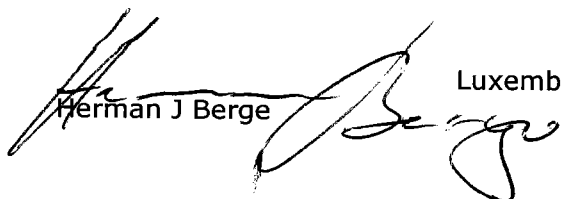
For øvrig registrerer jeg at det i Kommuneplanens Samfunnsdel (2011-2021), vedtatt av Namsskogan kommunestyre 28. juni 2011, uttales at:

"Striden rundt eiendomsforholdene til den tidligere Norske-Skog eiendommen har skapt usikre og uklare forhold, både i forhold til næringsutvikling og arealbruk i perioden 2004-2010. Nå er fordelingen gjennomført og konsesjonsbehandling er foretatt i kommunestyret."

Slik forholdet er presentert i kommuneplanen, synes det altså som om kommunen har lagt planer alene på en *forutsetning* om at Ulvig/Kiær/Mæles kjøp av Norske Skogs eiendommer, samt deres søknader om konsesjonen, er gyldig og lovlig gjennomført.

Sett i lys av det som har fremkommet under behandlingen av siste konsesjonssøknad, hvor faktum bekrefter at søkerne har pådratt seg straffansvar, og at konsesjon ikke skulle ha vært gitt i noen av tilfellene (verken i 2004 eller 2010), ber jeg om kommunens redegjørelse over hvorfor man likevel bygger langsiktige planer på slike høyst usikre forutsetninger. Samtidig benytter jeg anledningen til å legge ved vårt brev til ØKOKRIM av i 10. oktober 2011.

Med vennlig hilsen

Herman J Berge

Luxembourg 11. oktober 2011

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Økokrim
Postboks 8193 Dep.
0034 Oslo

Luxembourg 10. oktober 2011

Att : Rette vedkommende
Ad : Ulovlig prissamarbeid – Norske Skog v Ulvig/Kiær/Mæle
Saksnr :
Deres Referanser : 1395
Vår Referanse :
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : +47 23 29 10 01
Antall sider : 18
Vedlegg : 3 (14 s)
Kopi : Allskog BA; De berørte kommunene; Fylkeskommunen; Norske Skogindustrier ASA; Konkurransetilsynet

---

I brev av 23. desember 2010 besluttet ØKOKRIM å ikke forfølge saken.

ØKOKRIM-sjef, Trond Erik Schea, som har signert brevet, baserer sin avgjørelse på at de straffbare forhold ikke er utført under særdeles skjerpene omstendigheter, og at forholdene derfor er foreldet. Det synes åpenbart at Schea har trådt feil i sin vurdering, da det er helt på det rene at Ulvig/Kiær/Mæle har handlet slik som beskrevet, at de var seg bevisst alle handlinger og at de følgelig har vist en sikker forakt for lov og rett da de inngikk avtale om overtredelse av konkurranseloven § 10. Forholdet – som for øvrig er tilstrekkelig dokumentert i Rt-2006-1585 – er straffbart etter konkurranseloven § 30, andre straffalternativ, jf paragrafens annet ledd, og har en strafferamme på 6 års fengsel. Forholdet foreldes følgelig 10 år etter den straffbare handling ble avsluttet, hvilket vil si; tidligst 13. november 2013, og ikke i 2008, slik ØKOKRIM legger til grunn.

Videre følger det av pkt. 13.3 i kjøpekontrakten av 13. november 2003 mellom Norske Skog ASA og ekteparet Anne Ulvig / Anders Kiær at lokale skogeiere er gitt en rett til å få kjøpe alle enkeltteigene i eiendomsmassen. Det følger videre av konsesjon av 25. august 2004, gitt til Ulvig/Kiær av Namsskogan kommune, at kjøpekontraktens pkt. 13.3 skal oppfylles, m.a.o. at alle enkeltteiger skal selges til lokale skogeiere og at Ulvig/Kiær skal kontakte Skogeierforeningen Nord for å få dette gjennomført. Dette er ikke gjort, og konsesjonsvilkårene er således ikke oppfylt. Tvert imot har kjøper – før inngåelsen av kjøpekontrakten – gått inn i en ulovlig avtale med Ola Mæle om å manipulere salgsprosessen og prisen på eiendomsmassen for deretter å kjøpe eiendommene sammen og dele dem likt seg imellom, dette etter å ha villedet konsesjonsmyndigheten, en avtale som effektivt har hindret en oppfyllelse av kjøpekontraktens pkt. 13.3 og konsesjonsvilkåret knyttet til dette punkt.

Det er blitt dokumentert at Ulvig/Kiær på straffbart vis villedet konsesjonsmyndigheten, Namsskogan kommune, til å gi konsesjon i 2004, bl.a. ved at Ulvig/Kiær unnlot å opplyse

konsesjonsmyndigheten om; 1) at eiendommene var kjøpt sammen med Ola Mæle og skulle – etter en hemmelig avtale som også var holdt skjult for konsesjonsmyndigheten – deles likt med ham; 2) at Mæle hadde tatt ut stevning 18. juni 2004 med krav om overføring av hans del av eiendommene; 3) at Mæle 30. juni 2004 hadde fått rettsens medhold i midlertidig forføyning over eiendomsmassen det ble søkt konsesjon for, og det flere måneder før konsesjon ble gitt. Det fremstår som åpenbart at konsesjon ikke ville blitt gitt dersom de faktiske forhold hadde blitt lagt frem for konsesjonsmyndigheten, eller kommet offentligheten for øre.

Følgelig har Ulvig/Kiær krenket strl § 166 (falsk forklaring for offentlig myndighet) samt konsesjonsloven § 12, og konkurranseloven § 10. Sistnevnte overtredelse er forsettlig og er utført under særdeles skjerpene omstendigheter og straffes i medhold av konkurranseloven § 30, første ledd, med inntil 6 års fengsel. Handlingen er – som nevnt ovenfor – derved ikke foreldet, jf strl § 67, første ledd.

ØKOKRIM i samfunnet – Ulvig/Kiær/Mæles straffbare handlinger

Nedenfor gjengir jeg kort hvordan ØKOKRIM ser på sitt mandat og som i brev av 23. desember 2010 ble benyttet som delgrunnlag for å avvise vår anmeldelse. Deretter setter jeg dette opp imot de handlinger som er rapportert inn til ØKOKRIM i saken.

A: ØKOKRIMs oppgave er:

"...å etterforske og aktorere større, mer alvorlige og/eller prinsipielle saker om økonomisk kriminalitet..."

B: ØKOKRIMs ressurser skal:

"...først og fremst settes inn mot overtredelser av bredere samfunnsmessig betydning. Eksempler her er alvorlige brudd på offentligrettslig reguleringslovgivning, som skatte- og avgiftsunndragelser, verdipapirkriminalitet og brudd på konkurranseregler. Andre prioriterte områder vil være korrupsjon, alvorlige bedragerier overfor en større krets av personer eller offentlige støtteordninger, større konkurssaker og hvitvasking av utbytte fra straffbare handlinger."

C: ØKOKRIMs prioritering ved straffeforfølgning av enkeltpersoner:

"Når det gjelder straffeforfølgning av enkeltpersoner, bør den forventede straffereaksjonen som hovedregel være ubetinget fengsel."

D: ØKOKRIMs portefølje – ØKOKRIM ønsker:

"...å ha en variert og sammensatt saksportefølje hvor de fleste hovedkategoriene av økonomisk kriminalitet er representert."

Ad A: I korte trekk har Ulvig/Kiær/Mæle (UKM) manipulert markedet og villedet Norske Skogs aksjonærer til å selge de omtvistede eiendommene til under markedspris. Norske Skog ASA har ved en tidligere anledning antatt at verdien av eiendommene kunne ligge på omkring kr 500.000.000. Som vi vet ble avtalt kjøpesum satt til kr 153.000.000. At dette var meningen, å få stoppet priskrigen, og derved frata Norske Skogs aksjonærer et mulig overskudd, kommer for øvrig greit frem i Rt-2006-1585. Profitten fra de straffbare handlinger, hvis handlinger – deriblant straffbar villedelse av konsesjonsmyndigheten – har ledet til overtakelse av eiendommene fra Norske Skog, kan beløpe seg til flere hundre millioner kroner, og vi står følgelig overfor et alvorlig tilfelle av økonomisk kriminalitet.

Kjøpekontraktens pkt. 13.3 fremstår i dag som en villedende konfliktdemper og en katalysator for å få gjennomført den hemmelige og ulovlige avtalen mellom Ulvig/Kiær og Mæle. I og med at dette punkt i kontrakten – som også konsesjonsmyndigheten i 2004 har lagt til grunn som vilkår for konsesjon – ikke er blitt oppfylt, kan man slå fast at lokale skogeiere ble villedet til å tro at de hadde en kontraktsfestet rett til å få kjøpe alle enkeltteigene fra de nye eierne, og derfor ikke mobiliserte noen opposisjon mot salget av skogene i Nord-Trøndelag til to investorer fra Østlandet, UKM. I tillegg kan man også slå fast at konsesjonsvilkåret ikke bare er overtrådt, men at det fra første samhandling mellom Ulvig/Kiær og Mæle må ha vært planlagt og avtalt at det skulle overtres. Denne type virksomhet er høyst straffbar.

Mye tyder på at UKM har korrumpert de andre budgiverne til å ikke inngi bud over UKMs. Under sakens gang (Rt-2006-1585) kom det bl.a. frem at Ulvig/Kiær hadde tatt kontakt med én av budgiverne (Mæle) for å stoppe priskrigen. I og med at man ikke stopper en priskrig med mindre man snakker med *alle* budgiverne, samt at ingen bød over UKM, fremstår det som høyst sannsynlig at UKM har korrumpert de andre budgiverne. Når eiendomshandler av slike dimensjoner avtales og gjennomføres på basis av korruperte handlinger og med intensjon om å krenke loven ved bruk av de midler som er beskrevet i straffelovens kapittel 24 og 26, står vi overfor økonomisk kriminalitet som ØKOKRIM åpenbart har ansvaret for å forfølge.

Det fremgår av sakens faktum at Skogeierforeningen Nord (nå; Allskog) skulle medvirke til at alle enkeltteiger ble solgt til lokale skogeiere. Allskog er disse skogeierens representant og interessebærer, hvilket de også var under salgsprosessen. De faktiske forhold viser i dag at alle disse skogeierne, i tillegg til konsesjonsmyndigheten, ble villedet – og påført et økonomisk tap – av UKM. Følgelig står man overfor en lang rekke fornærmede.

Informasjonen som er oversendt til ØKOKRIM er tilstrekkelig til å kunne slå fast at saken er meget alvorlig og – spesielt da det ikke er reagert mot lignende forhold tidligere, samt at Konkurransetilsynet legger til grunn at de beskrevne handlinger ligger utenfor deres mandat mens konsesjonsmyndigheten åpenbart opptrer som overkjørt av UKM – av prinsipiell art, og følgelig hører inn under de oppgaver som ØKOKRIM er gitt å forvalte.

Ad B: ØKOKRIMs ressurser må selvsagt ses i tett sammenheng med institusjonens oppgaver. De oppgaver enheten, i medhold av lov, bestemmer seg for å påta seg, må selvsagt også støttes med nødvendige ressurser.

UKMs rettsstridige og straffbare handlinger – som i sin tur har ført til at disse to familiene har kunnet tilvende seg eiendommer på omtrent 1.3 millioner mål skog og utmark, en tilgang de ikke hadde fått dersom konsesjonsmyndigheten og de lokale skogeierne hadde fått seg forelagt de faktiske forhold – har fått (og vil få) store negative samfunnsmessige konsekvenser. Vi kan her kort nevne enkelte av disse:

- Under den usannsynlige forutsetning at offentlige myndigheter ikke vil komme til å reagere mot de handlinger som er blitt presentert for ØKOKRIM, vil saken sette presedens for fremtidige lignende saker, også i Høyesterett, hvor bedrageri og annen type svindel under salgsprosesser, som omfatter store verdier, for fremtiden vil kunne bli oppfattet som legitime handlinger av påtalemyndigheten. Dersom vi skal forstå det offentliges reaksjoner på våre henvendelser dit hen at påtalemyndighetene, konsesjonsmyndighetene og konkurransemyndighetene verken kan eller vil gripe inn, må vi konkludere med at de nevnte myndigheter derved dekker over straffbare handlinger og følgelig inngår som en del av et system som synes å være bygget opp for å beskytte kriminell aktivitet begått av samfunnets elite. Konsekvensene av en slik statlig holdning til økonomisk kriminalitet blant det høyere samfunnslag, kan man jo bare forestille seg.

- Alle de lokale skogeierne har blitt villedet av UKM og konsesjonsmyndigheten til å tro at de hadde en rett til å få kjøpe enkeltteiger fra den eiendomsmasse som UKM kjøpte. Skogeierne har følgelig gått glipp av en naturlig og forventet utvikling av egen næring, og samlet sett representerer disse skogeierne "en større krets av personer" som har lidt store tap.
- Konsesjonsmyndigheten har blitt manipulert til å gi konsesjon to ganger. En av konsekvensene ved at påtalemyndigheten aksepterer en slik praksis – hvor konsesjonsmyndigheten enten har blitt overkjørt, villedet eller korrumpert¹ – er jo at alle fremtidige kjøp som er blitt gjennomført med straffbar vilje/intensjon, og som det søkes konsesjon for, kan bli oppfattet av myndighetene som mindre alvorlig, med den fatale følge at konsesjon blir innvilget. Dersom ØKOKRIM – som gjennom årene har søkt å opparbeide seg folkets tillit – ikke reagerer mot denne type ulovlige praksis, vil påtaleenheten måtte finne seg i å fremstå som en beskytter av og inspirator til kriminell virksomhet i de høyere samfunnslag. Det ligger i sakens natur at en slik løsning vil bli kostbar for samfunnet, hvor domstolene vil komme til å bli belempret med erstatningssøksmål (mot de ansvarlige) samt med private straffesaker der hvor påtalemyndigheten måtte svikte.
- Rettsvesenet har blitt misbrukt av UKM – hvor domstolene bl.a. har blitt benyttet som en sandpåstrøer² for å dekke over de straffbare handlinger – over en periode på omtrent 6 år, med de samfunnsmessige konsekvenser dette har fått og vil få for fremtiden.

Herværende sak faller klart innenfor kjerneområdet for ØKOKRIMs virksomhet, slik det er beskrevet i ØKOKRIMs brev til oss, jf ØKOKRIMs oppgaver, ressurser og prioritering. Vi står følgelig foran en sak som ØKOKRIM skal benytte nødvendige ressurser på å få etterforsket og påtalt.

Ad C: Det burde ikke være noen tvil om at en straffeforfølgning mot UKM vil ende med ubetinget fengsel.

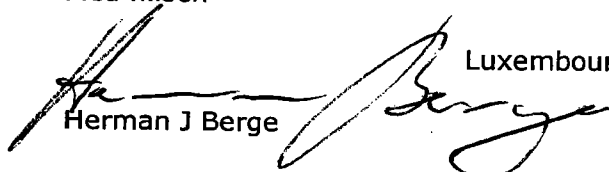
Ad D: ØKOKRIMs ønsker om å ha en bredest mulig saksportefølge må vike for en påtalerettslig forfølgning av saker av den art som her er beskrevet.

* * *

Avslutningsvis nevner jeg at ytterligere etterforskning fra vår side har befestet den oppfatning at UKM har handlet slik som tidligere beskrevet, og jeg viser da spesielt til de resultater som er blitt forelagt konsesjonsmyndigheten i Namsskogan kommune. I denne forbindelse vedlegger jeg våre brev til Namsskogan kommune av 17. juni og 5. september 2011, samt brev til stortingsrepresentantene av 23. juni 2011.

Mot denne bakgrunn er vår oppfatning – at ØKOKRIM er korrekt instans for behandling av vår anmeldelse – ytterligere styrket, og vi begjærer ØKOKRIMs intervensjon i saken.

Med hilsen

Herman J Berge

Luxembourg 10. oktober 2011

¹ Jeg nevner her at UKMs mann, Knut Berger, var ordfører i Namsskogan kommune under første konsesjonsbehandling. Se mer om dette i vårt brev til Namsskogan kommune av 17. juni 2011.

² Rt-2006-1585